

«Brots verds» dins l'Església

Dc, 26/05/2010 per Pere Codina

[Els nous veïns de Diognet](#)

Fa goig de poder descobrir de tant en tant que també dins la nostra vella Església s'hi veu algun «brot verd» que ens diu que estan prenent cos unes idees de renovació, que molts consideren utopies. Normalment els escrits, els articles, de revistes que tracten de l'evangelització en el món d'avui, acostumen a ser anàlisis o reflexions de la situació, consells de com s'haurien de fer les coses... En canvi no és gaire freqüent que ens parlin del que s'ha fet i de com s'ha fet, i de com es va materialitzant un projecte que ara fa quinze anys podia semblar una mica vaporós, i hauria pogut acabar com un foc d'encenalls.

Em refereixo a l'article que Mn Josep Taberner ens ofereix al darrer número de Quaderns de Pastoral: «Nova parròquia paradigma de futur». (QdP, n. 216, pp 79-94). Es tracta del projecte de renovació parroquial a la diòcesi de Rodez (300.000 habitants): com es va preparar i elaborar (anys 1995 i 1996) un primer projecte pastoral diocesà (1997) en el qual el bisbe de la diòcesi deixa clar que «no es demana un canvi d'estructures, sinó un canvi de mentalitat». Tres anys més tard (2000) es van concretant les coses en un Directori per a les noves parròquies (juny 2000). I a partir del 2001 (i després de sis anys de preparació!) es comencen a constituir les noves parròquies.

Deu anys després del primer projecte pastoral diocesà (el de 1997) les noves parròquies van ser convidades a reflexionar sobre els sis anys de vida que portaven: n'havien de fer una avaluació i redactar a continuació un projecte pastoral propi per a cada parròquia.

Mossèn Taberner, aprofitant l'avaluació que va fer aleshores una d'aquelles parròquies, ens mostra el canvi que hi ha hagut. Es tracta de la parròquia de «Notre Dame du Lévézou», just a tocar de l'espectacular viaducte de Millau. La parròquia «nova», sobre una superfície de 50 x 30 km, agrupa trenta-dues antigues parròquies; està atesa per un rector, que compta amb la col·laboració de tres capellans (dos vicaris cooperadors i un auxiliar jubilat) i un diaca permanent. L'avaluació va ser feta pel «Consell Pastoral Parroquial», constituït per unes 25 persones: que són els preveres, el diaca, uns membres elegits i uns quants de nomenats.

L'autor de l'article fa un ampli resum d'aquesta avaluació, que d'altra banda, és consultable directament en [aquesta adreça](#). El text del Consell Pastoral és el testimoni d'una avaluació gens superficial: deixen constància de les conviccions que els animen, dels aspectes més significatius aconseguits i del molt que encara està pendent de fer o de corregir. Déu n'hi do!

Un cop feta l'avaluació, van redactar el Projecte de Pastoral Parroquial (2008) centrat en: 1) La Paraula de Déu; 2) Els «Matins del diumenge» (un per trimestre); 3) la pastoral del baptisme; 4) Cultivar la solidaritat, i 5) Construir conjuntament....

Després de veure les avaluacions, els avenços i les dificultats, etc, de les diferents parròquies, la diòcesi de Rodez va fer un segon Projecte Pastoral Diocesà (2008), amb la intenció de donar resposta a la situació del moment i d'encarrilar el futur. Mn. Taberner fa un resum esquemàtic de les grans línies del Projecte Pastoral

Diocesà...

A casa nostra, alguna veu d'Església amb autoritat ha sentenciat no fa gaire que del tema de la remodelació de parròquies ja no se'n parla, i que a França es un tema superat. Crec que va dir més del que sabia: a França ja no en parlen... perquè ja és feina feta. I, per cert, [La Croix del passat dia 21](#) posava la reestructuració de les parròquies com un dels cinc grans esdeveniments que han marcat l'Església de França aquestes darrers anys.

Aquí, els problemes són els mateixos però l'actitud davant els problemes no és la mateixa. Per això, a l'hora de buscar solucions... el més calent és a l'aigüera.